

ΤΑ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ

Τό διεθνές 'Αγγλοσαξονικό θρησκευτικό και κοινωνικό σωματεϊον δ' «Στρατός τής Σωτηρίας» άπεφάσισε νά έκπεκτινήη τή δρᾶσι του και σέ μή 'Αγγλοσαξονικές φυλές.

Τελευταία ίδρυσε παραρτήματά του στη Γαλλία, όπου άνεγνωρίσθη έπισήμως; με ειδικό νόμο.

Τό διεθνές αυτό σωματεϊον ίδρυσε στό Παρίσι τό «'Ανάκτορον του Λαού», εις τό όποιον θά λειτουργούν διάφορες ύπηρεσίες χάριν των λαϊκών τάξεων και θά γίνονται θρησκευτικά κηρυγματα.

«'Ας σημειωθῆ τῶρα, ότι ο «Στρατός τής Σωτηρίας» εϊνε σήμερα ο μεγαλύτερος φιλανθρωπικός σύλλογος σ' όλο τον κόσμο.

Έχει παραρτήματα σέ 82 Κράτη ή άποικίες. Τά παραρτήματά του δέ άνέχονται στό σφρασφό άριθμό των 13,587.

Ο «Στρατός τής Σωτηρίας» ίδρύει λαϊκά ξενοδοχεία, καταφύγια γιά μετανοήμενες Μαγδαλίνες, κέντρα λαϊκών παραθερισμῶν, κέντρα άναρρώσεως; άσθενῶν, γραφεία έξυμνήσεως; εργασιᾶς κτλ.

και ή Κυβέρνησις, βλέποντα ότι κάθε τριπόσ ειρηνηεύσεως ήταν άδύνατος, ξανάστειλε τό Νούτσο και τόν Μπαλάσκα, με την έντολή νά παραλάβῃ ο Μπαλάσκα από τόν 'Οδουσσέα τή χιλιάρχη, ο δέ Νούτσος νά έκτελή χρέη έπιτηρητοῦ τής 'Ανατολικῆς 'Ελλάδος. 'Η έντολή αυτή ειχε δοθεῖ μυστικά, αλλά μερικοί φίλοι του 'Ανδρούτσου από τήν Κόρινθο του την έμαρτύρησαν με γράμμα, και με την προσθήκη ότι οι δύο άπεσταλμένοι τής Κυβερνήσεως ειχαν διαταγή νά τόν συλλάβουν και νά τόν θανατώσουν!

Όταν οι Νούτσος και Μπαλάσκα, συνοδεύόμενοι και από λίγους στρατιώτες τους, έφτασαν άνόπιστο τό στρατόπεδο του 'Ανδρούτσου, έκτατάβαν από μερικές κινήσεις, ότι ο 'Οδουσσέας ήξερε τά της άποστολῆς τους και άντελήφθησαν οτιδιέτρεχαν κίνδυνο.

Ήτανε όμως άργά γιά νά 'αλλάξουν δρόμο και άπεφάσαν νά προχωρήσουν. 'Αεφαγα, από παντού άναψε φωτιά εναντίον τους. Τά παλληκάρια του άντάτην 'Ανδρούτσου πυροβολούσαν από παντού! Οί δύο άπεσταλμένοι άναγκάστηκαν νά καταρῦνον σ' ένα ξεκλικήσι του 'Αγίου Γεωργίου, όπου κλείστηκαν μ' έξη από τους συνοδούς τους. Οί άλλοι φοβισμένοι, σκορπίστηκαν.

Τότε τά παλληκάρια του 'Ανδρούτσου περιγκλώσαν την έκκλησία, πυροβολούσαν από παντού τους κλεισμένους, και τέλος έβραλαν φωτιά στην έξλινη στέγη της και στην πόρτα!

Ο 'Οδουσσέας, παρών εκεί, τους καλούσε νά παραδοθῶν, με την ύπόσχεσι ότι δεν θά τούς έκανε κακό... Ο Νούτσος σηρισζόμενος στην άρχαία φυλία τους, βγήκε πρώτος από την έκκλησιά. Σε λίγο τον άκολουθήσε και ο Μπαλάσκας... Έμπήκαν όλοι σέ μιá μεγάλη καλύβα.

Ο 'Οδουσσέας διέταξε τά παλληκάρια του νά στρώσουν τρ' πέχι γιά νά φιλοξενήσουν τους άπεσταλμένους τής Κυβερνήσεως... Ψήσανε άρνάκι, τρώγαν και πίνανε. Έπάνω στό γλέντι και στό κρασί, ο 'Οδουσσέας θυμήθηκε όσα του ειχαν γράψει από την Κόρινθο οι φίλοι του, άναψε πάλι ο θυμός του, σηκώνεται και λέει στό παλληκάρια του, ότι ή Κυβέρνησις ειχε στείλει τό Νούτσο τή Βασιλήη και τόν Μπαλάσκα γιά 'Αρχιματῆγο!! Τά παλληκάρια πίστεψαν τά λόγια αυτά και ερεθίστηκαν. Τότε ο 'Ανδρούτσος δυναμιώνοντας τή φωνή, φωνάει:

- Λοικόν, αυτούς θέλετε ή έμένα;
- Εσένα, εσένα καπετάνιε! έφώναξαν όλοι με άγριο ένθουασμό.

— Τιμαρῆστε λοιπόν τους έχθρους μου πού εινε και δικοί σας έχθροί! ειπε και βγήκε από την καλύβα, μέσα στην όποιαν έτρώγαν.

Τά παλληκάρια του 'Ανδρούτσου ωρμησαν κι' έσφαξαν τό Νούτσο, τόν Μπαλάσκα και τους έξη συνοδούς τους!...

Με τέτοιο τραγικό θάνατο έλαβε τέλος (τό δειλινο τής 25ης Μαΐου 1822) ή περιπετειώδης ζωή του 'Αλεξίου Νούτσου. 'Από την 'Ιστορία ξερούμε ότι και ο 'Οδουσσέας 'Ανδρούτσος έτελειώσε τις ήμέρες του με βίαιο θάνατο. Τόν έφυλάκισε ο Γκούρας στην 'Ακρόπολι, και μιá νύχτα τόν εγκρέμισε από τό 'Ερσθειο κάτω. Ο 'Ανδρούτσος έπεσε στους βράχους και σκοτώθηκε.

© 'Ιστοριοδίφης

ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Η ΠΟΛΙΣ... ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ

Στά σύνορα του Σάν Ντιέγκο, στην Καλιφορνία, βρίσκεται ή πόλις του Μεξικό Tia Zouana, πού ήμπορει νά ονομασθῆ ή «Πόλις τής άμαρτίας»!...

'Η Tia Zouana εϊνε μιá πόλις πού έχει τό ρεκόρ του εύκόλου πλουτισμού σ' όλον τον κόσμο. 'Οποιος μπορούσε ν' άνοιξη ένα κατάστημα σ' αυτή, εϊνε βέβαιος πώς γρήγορα θά γίνη εκατομμυριούχος.

Ο μοναδικός κεντρικός δρόμος τής Tia Zouana εϊνε γεμάτος από καταστήματα πού πωλούν άποκλειστικώς οϊνοπνευματώδη ποτά, και από νάναιγκ. Ούτε ένα άλλον είδους κατάστημα δεν ύπάρχει εκεί και όλα αυτά τά μαγαζιά μέρα και νύχτα εϊνε πλημμυρισμένα από κόσμο, ενώ ταυτοχρόνως άλλος πολύ περιστερος κόσμος εϊνε μαζεμένος στα πεζοδρόμια και περιμένει... νά έλθῃ ή σειρά του γιά νάμπη νά πιη!...

Ίσως έννοήσατε τώρα τί συμβαίνει. 'Η καινούργια Μεξικανική πόλις βρίσκεται κοντά στα σύνορα τής 'Αμερικῆς. Στάς 'Ηνωμένες Πολιτείας άπαγορεύεται, ως γνωστόν, χάρις στον ειδικό νόμο τής «ξηρασίας» κάθε οϊνοπνευματώδες ποτό. Οί 'Αμερικανοί, λοιπόν, τής Καλιφορνίας πού θέλουν νά πιούν—και εϊνε χιλιάδες—δεν έχουν παρὰ νά πάρουν ένα αυτοκίνητο, νά περάσουν τό σύνορα και νά πάνε στην Tia Zouana, όπου έχουν κἀθε δικαίωμα και νά σκάσουν, άν θέλουν, άπ' τό πολύ ποτό!

Οί πολυάριθμοι πελάται τής... οϊνοπνευματώδους αυτής πόλεως εϊνε γεμάτοι χαρά, γιάτί εγλύτωσαν άπ' τους άσθερούς νόμους του τόπου τους.

Έξ αιτίας όμως όλων αυτών ή Tia Zouana έχει την τιμή νά θεωρηται ως πόλις «έκτός νόμου» ως ή πιό άνήθικη και ή πιό εγκληματική πόλις όλου του κόσμου.

Έννοείται ότι ή 'Αμερικανική άρχή έπροσπάθησαν νά υπερασπίσουν τους 'Αμερικανούς από τους κινδύνους πού παρουσιάζει ή πόλις αυτή, πού δεν ύπάρταται κανένα έλεγχο. Μάταια, όμως, κλείουν τό σύνορα από τις 6 τό βράδυ. Οί 'Αμερικανοί, άπόστατα, φροντίζουν νά έχουν περάση τό σύνορα πριν έλθῃ ή ώρα και ή Tia Zouana μαζεύει του κόσμου τό χρυσάφι, ξεπταρίζοντας τους Γιάγκηδες.

Κάθε τόσο όμως ο κόσμος μαθαίνει μ' έκπληξη μεγάλη την είδησι κἀποιος φοβερός τραγωδίας πού επαίχθηκε στην καταρμένη αυτή πόλι έξ αιτίας του ποτού.

Τώρα τελευταία ένω από μερικούς μεθύουσους μιá άπαγωγή δυό κοριτσιών, τά όποια ύπέστησαν τά πάνδεινα άπ' τους άπαγωγείς των. Τέλος δέ δλόκληρη ή οϊκογένεια τους ήπτοκτόνησε, γιάτι δεν μπόρεσε νά επιζήση έπειτα, από μιá τέτοια ντροπή.

'Η Μεξικανική Κυβέρνησις προσπαθεϊ νά κἀνη, ότι μπορει γιά νά θέση τέρμα στις ύπερβολές αυτές πού μποροῦν νά δυσφημίσουν τό Μεξικό. 'Η γεωγραφική, όμως, θέσις τής Tia Zouana δυσκολεύει πολύ τό έργο τής επιβλέμεως.

Χάρις, όμως, στο θόρυβο πού γίνεται ύστερα κι' από τό περισσότερο σκάνδαλο, θεωρηται βέβαιον, ότι γρήγορα θά τελιωση ή δόξα τής πόλεως αυτής. Έν τῷ μεταξύ, όμως, οι καταγέρηδες έμποροί της θάχουν κάνει εκατομμύρια και τότε θά γίνονταν όλοκαλῶς οι νομοταγέστεροι πολίτες τής Μεξικανικής Δημοκρατίας.

ΣΤΙΧΟΙ

ΠΡΟΤΟΜΑΓΙΑ

«Ένα λουλουδι μοναχά φτωχό τι θά μου κἀνη γιά τήν ούβανια κόρη ώμορφαί σου; θαρρείς και μιá πρωτομαγιά άν τή μαδήσω, φτάνη γιά νά στολίσω τά χρυσόξανθα μαλλιά σου;

Γιά τέτοια ούατογέννητα κρινοπλασμένα κἀλλη πού ένας ήλιος, ή ματιά σου, τά χρυσάσνει κι' δλόκληρη την άνοιξη άν έγκυλιάσω, πάλι γιά νά στολίσω ένα μοναχά, δέ σώνει!

«Άλλη μεγάλη, ήθελα, άτέλειωτη θυσία, ήθελα τόν Παράδεισο νά σου μαδήσω... Στην άγκαλιά σου άνοιξε αιώνια νά σκορπίσω στην ώμορραπί σου... την άθανασία...

Τίμος Μωραϊτίνης